

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 13. septembra 2017*

„Odvolanie – Spoločná politika v oblasti rybolovu – Mimozmluvná zodpovednosť Európskej únie – Návrh na náhradu škody – Nariadenie (ES) č. 530/2008 – Núdzové opatrenia prijaté Európskou komisiou – Dostatočne závažné porušenie právnej normy – Možnosť dovolávať sa tohto porušenia – Zásada zákazu diskriminácie – Právna sila rozhodnutej veci“

Vo veci C-350/16 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie podané 24. júna 2016,

Salvatore Aniello Pappalardo, bydliskom v Cetare (Taliansko),

Pescatori La Tonnara Soc. coop., so sídlom v Cetare,

Fedemar Srl, so sídlom v Cetare,

Testa Giuseppe & C. Snc, so sídlom v Katánii (Taliansko),

Pescatori San Pietro Apostolo Srl, so sídlom v Cetare,

Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., so sídlom v Pescare (Taliansko),

Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C., so sídlom v Pescare,

v zastúpení: V. Cannizzaro a L. Caroli, avvocati,

odvolatelia,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: A. Bouquet a D. Nardi, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory J. L. da Cruz Vilaça, podpredseda Súdneho dvora A. Tizzano, vykonávajúci funkciu sudcu piatej komory, sudcovia M. Berger, E. Levits (spravodajca) a F. Biltgen,

generálna advokátka: E. Sharpston,

* Jazyk konania: taliančina.

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 31. mája 2017,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. Snc, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C. a Valentino Pesca Sas di Ciaccio Luciano e Camplone Arnaldo & C. žiadajú zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 27. apríla 2016, Pappalardo a i./Komisia (T-316/13, neuverejnený, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2016:247), ktorým Všeobecný súd zamietol ich žalobu o náhradu škody údajne utrpenej v dôsledku prijatia nariadenia Komisie (ES) č. 530/2008 z 12. júna 2008, ktorým sa ustanovujú núdzové opatrenia, pokiaľ ide o lov tuniaka modroplutvého plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami v Atlantickom oceáne na východ od 45 ° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori (Ú. v. EÚ L 155, 2008, s. 9).

Právny rámec

- 2 Nariadenie Rady (ES) č. 2371/2002 z 20. decembra 2002 o ochrane a trvalo udržateľnom využívaní zdrojov rybného hospodárstva v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu (Ú. v. ES L 358, 2002, s. 59; Mim. vyd. 04/005, s. 460) má za cieľ zaviesť viacročný prístup k rybnému hospodárstvu s cieľom zabezpečiť dlhodobú životaschopnosť tohto odvetvia.
- 3 Článok 7 nariadenia č. 2371/2002 s názvom „Mimoriadne opatrenia Komisie“ uvádza:

„1. Ak existuje dôkaz o vážnom ohrození zachovania živých vodných zdrojov alebo morských ekosystémov rybárskymi činnosťami, ktoré si vyžadujú podniknutie okamžitých krokov, Komisia môže rozhodnúť na odôvodnenú žiadosť členského štátu alebo z vlastnej iniciatívy o mimoriadnych opatreniach, ktoré môžu trvať najviac šesť mesiacov. Komisia môže prijať nové rozhodnutie o predĺžení mimoriadnych opatrení nanajvýš na ďalších šesť mesiacov.

2. Členský štát oznámi žiadosť súčasne Komisii, ostatným členským štátom a príslušným regionálnym poradným radám. Tie môžu predložiť svoje písomne pripomienky Komisii do piatich pracovných dní od prijatia žiadosti.

Komisia prijme rozhodnutie do 15 pracovných dní od prijatia žiadosti uvedenej v odseku 1.

3. Mimoriadne opatrenia nadobúdajú účinnosť okamžite. Oznámia sa príslušným členským štátom a uverejnia sa v [Úradnom vestníku Európskej únie].

4. Príslušné členské štáty môžu postúpiť rozhodnutie prijaté Komisiou Rade do 10 pracovných dní od prijatia oznámenia.

5. Rada rozhodujúca kvalifikovanou väčšinou môže prijať odlišné rozhodnutie do jedného mesiaca od prijatia postúpeného rozhodnutia.“

4 Článok 1 nariadenia č. 530/2008 stanovuje:

„Lov tuniaka modroplutvého v Atlantickom oceáne na východ od 45 ° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru a Malty alebo zaregistrovanými v týchto štátoch sa zakazuje od 16. júna 2008.

...“

5 Článok 2 uvedeného nariadenia znie:

„Lov tuniaka modroplutvého v Atlantickom oceáne na východ od 45 ° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod španielskou vlajkou alebo zaregistrovanými v Španielsku sa zakazuje od 23. júna 2008.

...“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 6 Počas roku 2008 boli odvolateľom ako majiteľom plavidiel s kruhovými záťahovými sieťami plaviacich sa pod vlajkou Talianska pridelené kvóty na lov tuniaka modroplutvého záťahovými sieťami.
- 7 Podľa článku 1 nariadenia č. 530/2008 bol tento lov pre plavidlá s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru a Malty alebo zaregistrovanými v týchto štátoch zakázaný od 16. júna 2008. Naopak, podľa článku 2 tohto nariadenia sa pre plavidlá s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod španielskou vlajkou alebo zaregistrovanými v Španielsku zákaz stal účinným až od 23. júna 2008.
- 8 Rozsudkom zo 17. marca 2011, AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153), Súdny dvor rozhodol, že nariadenie č. 530/2008 je neplatné, pretože vzhľadom na to, že bolo prijaté na základe článku 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002, zákazy, ktoré stanovilo, nadobúdali, pokiaľ ide o plavidlá plaviace sa pod španielskou vlajkou alebo plavidlá zaregistrované v tomto členskom štáte a prevádzkovateľov Spoločenstva, ktorí s nimi uzatvorili zmluvy, účinnosť od 23. júna 2008, zatiaľ čo tieto zákazy, pokiaľ ide o plavidlá plaviace sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru, ako aj Malty alebo plavidlá zaregistrované v týchto členských štátoch a prevádzkovateľov Spoločenstva, ktorí s týmito plavidlami uzatvorili zmluvy, nadobúdali účinnosť od 16. júna 2008, pričom toto rozdielne zaobchádzanie nebolo objektívne odôvodnené.
- 9 Okrem toho Všeobecný súd uznesením zo 14. februára 2012, Taliansko/Komisia (T-305/08, neuverejnené, EU:T:2012:70), vyhlásil, že nie je potrebné rozhodnúť o žalobe Talianskej republiky o neplatnosť článku 1 nariadenia č. 530/2008 z dôvodu, že Súdny dvor vyhlásil toto nariadenie za neplatné v celom jeho rozsahu, takže žaloba tohto členského štátu sa stala bezpredmetnou.
- 10 V ten istý deň Všeobecný súd uznesením zo 14. februára 2012, Federcoopescas a i./Komisia (T-366/08, neuverejnené, EU:T:2012:74), zamietol z dôvodu neprípustnosti žalobu o neplatnosť nariadenia č. 530/2008, ktorú medzi inými podali aj odvolatelia.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 11 Žalobou podanou do kancelárie Všeobecného súdu 11. júna 2013 žalobcovia, ktorí zastávali názor, že pre nezákonný postup Komisie z dôvodu prijatia nariadenia č. 530/2008 utrpeli ujmu, podali žalobu o náhradu škody, ktorou sa domáhali náhrady ujmy, ktorú, ako sa domnievali, utrpeli, a to sumy

zodpovedajúcej rozdielu medzi teoretickými príjmami, ktoré by získali lovom tuniaka modroplutvého vyčerpajúc svoje kvóty, ktoré im boli pridelené na rok 2008, a príjmami, ktoré skutočne získali v dôsledku predčasného zákazu lovu tuniaka modroplutvého.

- 12 Uznesením z 30. septembra 2013 predseda tretej komory Všeobecného súdu nariadil prerušenie konania o týchto žalobách až do vyhlásenia rozhodnutí Súdneho dvora týkajúcich sa odvolaní, ktoré boli medzičasom podané, vo veciach Giordano/Komisia (C-611/12 P) a Buono a i./Komisia (C-12/13 P a C-13/13 P).
- 13 Vo svojom rozsudku zo 14. októbra 2014, Buono a i./Komisia (C-12/13 P a C-13/13 P, EU:C:2014:2284, body 59 a 60), Súdny dvor rozhodujúci o odvolaní proti rozsudku zo 7. novembra 2012, Syndicat des thoniers méditerranéens a i./Komisia (T-574/08, neuverejnený, EU:T:2012:583), rozhodol, že v tomto rozsudku Všeobecný súd nesprávne vyložil rozsudok zo 17. marca 2011, AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153), keď konštatoval, že ním Súdny dvor vyhlásil nariadenie č. 530/2008 za neplatné v celom jeho rozsahu. V tejto súvislosti Súdny dvor zdôraznil, že rozsudok AJD Tuna určil neplatnosť tohto nariadenia iba v rozsahu, v akom toto nariadenie udeľovalo priaznivejšie zaobchádzanie španielskym plavidlám s kruhovými záťahovými sieťami, pričom ponechával platnosť dátumu zákazu lovu tuniaka modroplutvého stanoveného v článku 1 nariadenia č. 530/2008, pokiaľ ide o plavidlá s kruhovými záťahovými sieťami plaviace sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru, ako aj Malty.
- 14 Pred rozhodnutím o žalobe o náhrade škody pre odvolateľov ich Všeobecný súd vyzval na zaujatie stanoviska k týmto rozsudkom Súdneho dvora. Komisia a odvolatelia predložili svoje pripomienky listami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 6. a 10. novembra 2014.
- 15 Všeobecný súd sa v napadnutom rozsudku po tom, čo pripomenul podmienky vyžadované na vznik mimozmluvnej zodpovednosti Európskej únie, venoval najmä skúmaniu požiadavky založenej na nezákonnosti konania vytýkaného Komisii v danom prípade.
- 16 V bodoch 24 až 26 napadnutého rozsudku v podstate konštatoval, že preskúmanie tejto požiadavky bolo spojené najmä s otázkou platnosti nariadenia č. 530/2008, tak ako ju posúdil Súdny dvor v rozsudku zo 17. marca 2011, AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153), a spresnil vo svojom rozsudku zo 14. októbra 2014, Buono a i./Komisia (C-12/13 P a C-13/13 P, EU:C:2014:2284), ktorý podľa Všeobecného súdu spochybnil odôvodnenie, ktoré Všeobecný súd rozvinul v uznesení zo 14. februára 2012, Taliansko/Komisia (T-305/08, neuverejnené, EU:T:2012:70).
- 17 V tomto kontexte Všeobecný súd v bode 27 napadnutého rozsudku rozhodol, že odvolatelia sa nemôžu opierať o uvedené uznesenie s cieľom dovolávať sa neplatnosti nariadenia č. 530/2008 v celom jeho rozsahu a že jeho článok 1 bol vo vzťahu k nim platný.
- 18 Keďže však Všeobecný súd zastával názor, že zamietnutie tohto argumentu nemôže samo osebe byť na ujmu dôvodnosti žaloby odvolateľov, v bodoch 34 až 40 napadnutého rozsudku overil, či Komisia zjavne a závažne neporušila hranice svojej právomoci posúdenia pri prijatí nariadenia č. 530/2008.
- 19 V tejto súvislosti pripomenul, že Komisia disponovala v oblasti rybolovu širokou mierou voľnej úvahy, že bolo potrebné zohľadniť ciele, ktoré táto inštitúcia sledovala pri prijatí nariadenia č. 530/2008, a že určenie dvoch rôznych dátumov zákazu rybolovu mohlo byť odôvodnené, ak lepšie umožňovalo dosiahnuť tieto ciele.
- 20 Všeobecný súd v bodoch 38 a 39 napadnutého rozsudku tiež zdôraznil, že diskriminácia sankcionovaná v zmysle rozsudku zo 17. marca 2011, AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153), sa týkala len plavidiel s kruhovými záťahovými sieťami plaviacich sa pod španielskou vlajkou.

- 21 Vyvodil z toho záver, že odvolateľom sa nepodarilo preukázať, že Komisia zjavne a závažne porušila svoju právomoc posúdenia, a bez skúmania ostatných podmienok vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie Všeobecný súd zamietol ich žalobu v celom rozsahu.

Návrhy účastníkov odvolacieho konania

- 22 Odvolatelia navrhujú, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok,
 - subsidiárne vyhovel ich návrhu na náhradu údajnej škody a
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 23 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie a
 - zaviazal odvolateľov na náhradu trov konania.

O odvolaní

- 24 Na podporu svojho odvolania odvolatelia uvádzajú dva dôvody založené na nesprávnom právnom posúdení pri posudzovaní zásady právnej sily rozhodnutej veci, ako aj pri uplatnení požiadavky týkajúcej sa nezákonného konania Komisie.

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 25 Pokiaľ ide o prvý odvolací dôvod, odvolatelia uvádzajú, že Všeobecný súd porušil právnu silu rozhodnutej veci uznesenia zo 14. februára 2012, Taliansko/Komisia (T-305/08, neuverejnené, EU:T:2012:70), keď obmedzil neplatnosť nariadenia č. 530/2008 na jeho článok 2.
- 26 V tomto uznesení Všeobecný súd vyhlásil, že nie je potrebné rozhodnúť o žalobe Talianskej republiky o neplatnosť článku 1 nariadenia č. 530/2008, keďže v dôsledku vyhlásenia rozsudku zo 17. marca 2011, AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153), tento členský štát dosiahol výsledok, ktorý chcel dosiahnuť. Otázku platnosti tohto nariadenia tak rozhodol s poukázaním, že toto nariadenie bolo posúdené ako neplatné v celom jeho rozsahu.
- 27 Hoci v rozsudku zo 14. októbra 2014, Buono a i./Komisia (C-12/13 P a C-13/13 P, EU:C:2014:2284), Súdny dvor zdôraznil, že táto neplatnosť sa vzťahovala len na článok 2 uvedeného nariadenia, účinky takého rozsudku, ktoré sa týkali žaloby o náhradu škody, boli obmedzené, keďže taká žaloba nemala za cieľ konštatovať neplatnosť aktu.
- 28 Navyše systém zmeny rozhodnutí Všeobecného súdu mechanizmom odvolania nemôže odôvodňovať, aby rozsudok, ktorý sa stal konečným, nemal právnu silu rozhodnutej veci z jednoduchého dôvodu, že pochádza od súdu nižšieho stupňa.

- 29 Okrem toho Všeobecný súd porušil zásadu legitímnej dôvery, keď uprednostnil výklad rozsudku zo 17. marca 2011, *AJD Tuna* (C-221/09, EU:C:2011:153), založený na rozsudku zo 14. októbra 2014, *Buono a i./Komisia* (C-12/13 P a C-13/13 P, EU:C:2014:2284), než aby odkázal na konštatovania, ku ktorým pristúpil v kontexte svojho uznesenia zo 14. februára 2012, *Taliansko/Komisia* (T-305/08, neuvyverejnené, EU:T:2012:70), o to viac, že toto uznesenie bolo v rozpore s posledným uvedeným rozsudkom vyhlásené pred podaním žaloby odvolateľov.
- 30 Komisia navrhuje, aby bol prvý odvolací dôvod zamietnutý.

Posúdenie Súdnyim dvorom

- 31 Na podporu ich prvého odvolacieho dôvodu odvolatelia uvádzajú, že Všeobecný súd nesprávne uprednostnil výklad uvádzaný Súdnyim dvorom v jeho rozsudku zo 14. októbra 2014, *Buono a i./Komisia* (C-12/13 P a C-13/13 P, EU:C:2014:2284), pokiaľ ide o rozsah určenia neplatnosti nariadenia č. 530/2008 stanovený v rozsudku zo 17. marca 2011, *AJD Tuna* (C-221/09, EU:C:2011:153), na úkor výkladu tohto posledného uvádzaného rozsudku uvádzaného Všeobecným súdom v uznesení zo 14. februára 2012, *Taliansko/Komisia* (T-305/08, neuvyverejnený, EU:T:2012:70) v rozpore so zásadou právnej sily rozhodnutej veci.
- 32 Súdny dvor viackrát pripomenul dôležitosť zásady právnej sily rozhodnutej veci v právnom poriadku Únie (rozsudok z 29. marca 2011, *ThyssenKrupp Nirosta/Komisia*, C-352/09 P, EU:C:2011:191, bod 123, a citovaná judikatúra).
- 33 V prejednávanej veci, ako v podstate pripomenul Všeobecný súd v bode 25 napadnutého rozsudku, Súdny dvor vo svojom rozsudku zo 17. marca 2011, *AJD Tuna* (C-221/09, EU:C:2011:153), v odpovedi na návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa platnosti nariadenia č. 530/2008 rozhodol, že toto nariadenie bolo neplatné, keďže zákaz rybolovu, ktorý stanovilo, sa stával účinným od 23. júna 2008, len pokiaľ ide o španielskych rybárov, pričom plavidlám s kruhovými záťahovými sieťami plaviacim sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru, ako aj Malty bol tento zákaz uložený od 16. júna 2008, pričom tento rozdiel v zaobchádzaní nebol objektívne odôvodnený. Ako bolo uvedené v bode 13 tohto rozsudku, Súdny dvor vo svojom rozsudku zo 14. októbra 2014, *Buono a i./Komisia* (C-12/13 P a C-13/13 P, EU:C:2014:2284, body 59 a 60), vyhlásenom v nadväznosti na odvolanie podané proti rozsudku Všeobecného súdu, ktorým sa rozhodlo o návrhu na náhradu škody podanom francúzskymi rybármi, rozhodol, že neplatnosť tohto nariadenia sa týka len jeho článku 2 týkajúceho sa španielskych rybárov, a článok 1 uvedeného nariadenia si preto zachovával svoju platnosť voči plavidlám s kruhovými záťahovými sieťami plaviacim sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru a Malty alebo zaregistrovaným v týchto členských štátoch.
- 34 Po prvé vzhľadom na právnu silu rozhodnutej veci, ktorú majú rozhodnutia Súdneho dvora týkajúce sa platnosti aktu Únie, tieto rozhodnutia vytvárajú svoje plné a úplné účinky napriek prípadným rozdielom vo výklade, ktoré môžu vyvolať.
- 35 Ak by sa teda aj vychádzalo z domnienky, že prípadné nejasnosti spojené s presnými účinkami rozsudku zo 17. marca 2011, *AJD Tuna* (C-221/09, EU:C:2011:153), boli definitívne odstránené až vďaka spresneniam uvedeným v rozsudku zo 14. októbra 2014, *Buono a i./Komisia* (C-12/13 P a C-13/13 P, EU:C:2014:2284), skutočnosťou zostáva, že tento prvý rozsudok treba považovať za rozsudok, ktorý mal od jeho vyhlásenia účinky, ktoré boli spresnené v znení tohto druhého rozsudku (pozri analogicky rozsudok z 12. februára 2008, *Kempter*, C-2/06, EU:C:2008:78, bod 35).
- 36 Po druhé nie je sporné, že podľa znenia uznesenia zo 14. februára 2012, *Taliansko/Komisia* (T-305/08, neuvyverejnené, EU:T:2012:70), Všeobecný súd rozhodol, že nebolo potrebné rozhodnúť o žalobe Talianskej republiky o neplatnosť nariadenia č. 530/2008.

- 37 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že právna sila rozhodnutej veci sa spája len so skutkovými a s právnymi otázkami, o ktorých sa skutočne alebo nutne rozhodlo predmetným rozsudkom (rozsudok z 29. marca 2011, ThyssenKrupp Nirosta/Komisia, C-352/09 P, EU:C:2011:191, bod 123).
- 38 Keďže Všeobecný súd nerozhodol o žalobe podanej Talianskou republikou o neplatnosť nariadenia č. 530/2008, nemožno mu vytýkať, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v napadnutom rozsudku posúdil žiadosť odvolateľov o náhradu škody na základe rozsudkov zo 17. marca 2011, AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153), a zo 14. októbra 2014, Buono a i./Komisia (C-12/13 P a C-13/13 P, EU:C:2014:2284).
- 39 Pokiaľ ide o tvrdenie odvolateľov týkajúce sa legitímnych očakávaní, ktoré sa zakladali na uznesení Všeobecného súdu zo 14. februára 2012, Taliansko/Komisia (T-305/08, neuverejnené, EU:T:2012:70), treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora sa právo dovolávať sa zásady ochrany legitímnej dôvery vzťahuje na každú osobu v situácii, keď inštitúcia Únie spôsobila vznik dôvodných očakávaní tým, že mu poskytla presné uistenia. Bez ohľadu na formu oznámenia sú takýmito uisteniami tie informácie, ktoré sú presné, zhodujúce sa, neviazuce sa na splnenie žiadnej podmienky (rozsudok zo 16. decembra 2010, Kahla Thüringen Porzellan/Komisia, C-537/08 P, EU:C:2010:769, bod 63 a citovaná judikatúra). Naopak, nikto nemôže poukazovať na porušenie tejto zásady, pokiaľ neexistujú uvedené uistenia [rozsudok zo 16. decembra 2008, Masdar (UK)/Komisia, C-47/07 P, EU:C:2008:726, bod 81].
- 40 Dokonca za predpokladu, že by súdne rozhodnutie mohlo samo osebe zakladať právo dovolávať sa legitímnej dôvery v zmysle tejto judikatúry, stačí zdôrazniť, že odvolatelia nemôžu v žiadnom prípade vyvodzovať presné uistenia, pokiaľ ide o účinok judikatúry Súdneho dvora pri uznesení, ktorým Všeobecný súd rozhodol o zastavení konania, ako je uznesenie zo 14. februára 2012, Taliansko/Komisia (T-305/08, neuverejnené, EU:T:2012:70).
- 41 Z vyššie uvedeného vyplýva, že prvý odvolací dôvod sa musí zamietnuť ako nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 42 Na podporu druhého odvolacieho dôvodu odvolatelia uvádzajú, že Všeobecný súd sa v bode 40 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď zastával názor, že rozdiel v zaobchádzaní konštatovaný Súdnym dvorom v rozsudku zo 17. marca 2011, AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153), nepredstavoval závažné a zjavné porušenie zásady zákazu diskriminácie zo strany Komisie.
- 43 Podľa odvolateľov z návrhov, ktoré predniesla generálna advokátka Trstenjak vo veci AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2010:500), ako aj z rozsudku Súdneho dvora v tej istej veci (rozsudok zo 17. marca 2011, AJD Tuna, C-221/09, EU:C:2010:153) vyplýva, že rozdiel v zaobchádzaní v tejto veci nebol objektívne odôvodnený, a predstavoval preto závažné a zjavné porušenie zásady zákazu diskriminácie založené na štátnej príslušnosti.
- 44 Toto tvrdenie nie je spochybnené dôvodmi, ktoré Všeobecný súd uvádzal v bodoch 36 až 39 napadnutého rozsudku pri rozhodnutí, že Komisia neporušila zásadu zákazu diskriminácie dostatočne závažným spôsobom.

- 45 Komisia navrhuje, aby bol druhý odvolací dôvod zamietnutý. K tomu v podstate uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 34 napadnutého rozsudku konštatoval, že odvolatelia sa mohli dovolávať na podporu ich žaloby existencie nezákonnosti, ktorú obsahuje nariadenie č. 530/2008, hoci, ako to správne posúdil Všeobecný súd, táto nezákonnosť sa ich netýka, takže toto nariadenie zostáva vo vzťahu k nim platné. Keďže však toto nesprávne právne posúdenie nemá vplyv na výrok tohto rozsudku, Komisia žiada Súdny dvor, aby nahradil odôvodnenie.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 46 Svojím druhým odvolacím dôvodom odvolatelia v podstate Všeobecnému súdu vytýkajú, že mylne zastával názor, že porušenie zásady zákazu diskriminácie vyplývajúce zo skutočnosti, že španielski rybári mali podľa článku 2 nariadenia č. 530/2008 výhodu jedného týždňa lovu tuniaka modroplutvého navyše oproti plavidlám s kruhovými záťahovými sieťami plaviacim sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru a Malty alebo zaregistrovaným v týchto štátoch, nebolo dostatočne závažné ani dostatočne zjavné na to, aby predstavovalo dostatočne závažné porušenie tejto zásady Komisiou. Komisia v odpovedi, aj keď zastáva názor, že výrok napadnutého rozsudku treba ponechať, uvádza, že napadnutý rozsudok obsahuje nesprávne právne posúdenie, keďže Všeobecný súd zastával názor, že odvolatelia sa na podporu ich žaloby môžu dovolávať uvedeného porušenia zásady zákazu diskriminácie.
- 47 Na úvod je potrebné preskúmať tento argument Komisie.
- 48 V bodoch 16, 17 a 23 napadnutého rozsudku Všeobecný súd pripomenul, že z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že na jednej strane vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie je podmienený súčasným splnením niekoľkých podmienok, medzi ktorými figuruje protiprávnosť konania vytýkaného inštitúciám z dôvodu dostatočne závažného porušenia právnej normy, ktorej predmetom je udelenie práv jednotlivcom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. septembra 2008, FIAMM a i./Rada a Komisia, C-120/06 P a C-121/06 P, EU:C:2008:476, body 106, 172 a 173).
- 49 Na druhej strane Všeobecný súd uviedol, že v súlade s tou istou judikatúrou, ak jedna z týchto podmienok nie je splnená, žaloba sa musí zamietnuť v celom rozsahu bez toho, aby bolo potrebné skúmať ostatné podmienky uvedenej zodpovednosti [rozsudky z 19. apríla 2007, Holcim (Deutschland)/Komisia, C-282/05 P, EU:C:2007:226, bod 57, a z 30. apríla 2009, CAS Succhi di Frutta/Komisia, C-497/06 P, neuvyriešený, EU:C:2009:273, bod 40].
- 50 V bode 34 napadnutého rozsudku Všeobecný súd rozhodol, že existencia porušenia takého právneho predpisu bola v prejednávanej veci preukázaná, keďže nariadenie č. 530/2008 obsahovalo porušenie zásady zákazu diskriminácie, ktorá je všeobecnou zásadou práva Únie na ochranu jednotlivcov. V bodoch 35 až 40 tohto rozsudku teda Všeobecný súd skúmal, či táto zásada bola v danom prípade porušená dostatočne závažným spôsobom a vyvodil záver, že nešlo o taký prípad.
- 51 Postupujúc takto Všeobecný súd implicitne, ale nevyhnutne, zastával názor, že odvolatelia sa mohli dovolávať nezákonnosti nariadenia č. 530/2008 na podporu ich žaloby o zodpovednosť.
- 52 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora však vyplýva, že zásada rovnosti zaobchádzania musí byť v súlade so zásadou zákonnosti, podľa ktorej sa nikto nemôže vo svoj prospech dovolávať nezákonnosti, ku ktorej došlo v prospech inej osoby (rozsudok z 10. novembra 2011, The Rank Group, C-259/10 a C-260/10, EU:C:2011:719, bod 62).
- 53 V bodoch 31 a 32 napadnutého rozsudku Všeobecný súd správne pripomenul, že v rozsudku zo 17. marca 2011, AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153), Súdny dvor vyhlásil nariadenie č. 530/2008 za neplatné iba v rozsahu, v akom plavidlá s kruhovými záťahovými sieťami plaviace sa pod španielskou

vlajkou mali výhodu jedného dodatočného týždňa lovu, pričom zachoval platnosť tohto nariadenia v rozsahu, v akom stanovilo zákaz lovu tuniaka modroplutvého plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru a Malty od 16. júna 2008.

- 54 Ako Súdny dvor rozhodol v rozsudku zo 14. októbra 2014, Buono a i./Komisia (C-12/13 P a C-13/13 P, EU:C:2014:2284), porušenie zásady zákazu diskriminácie vyplývajúce z článku 2 nariadenia č. 530/2008 nemalo žiadny následok na platnosť článku 1 tohto nariadenia, týkajúceho sa najmä situácie odvolateľov.
- 55 Za týchto okolností, ako to uviedla Komisia, Všeobecný súd nemohol bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, konštatovať v bode 34 napadnutého rozsudku, že odvolatelia sa mohli dovolávať porušenia tejto zásady na podporu ich žaloby pod podmienkou, že toto porušenie bolo dostatočne závažné. Keďže neplatnosť postihujúca nariadenie č. 530/2008, ku ktorej došlo v prospech španielskych plavidiel s kruhovými záťahovými sieťami, sa netýkala situácie odvolateľov, tí sa na účely tejto žaloby nemôžu tejto neplatnosti dovolávať.
- 56 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol opačne.
- 57 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora, ak odôvodnenie rozhodnutia Všeobecného súdu vykazuje porušenie práva Únie, ale jeho výroková časť sa napriek tomu zdá byť dôvodná z iných právnych dôvodov, takéto porušenie nemôže viesť k zrušeniu tohto rozhodnutia a treba vykonať zmenu odôvodnenia (rozsudok z 26. januára 2017, Mamoli Robinetteria/Komisia, C-619/13 P, EU:C:2017:50, bod 107 a citovaná judikatúra).
- 58 Z úvah uvedených v bodoch 52 až 56 tohto rozsudku vyplýva, že odvolatelia nemohli za okolností prejednávanej veci založiť mimozmluvnú zodpovednosť Únie. Z toho vyplýva, že nesprávne právne posúdenie postihujúce napadnutý rozsudok nemôže mať za dôsledok jeho zrušenie, keďže tento rozsudok zamietol žalobu odvolateľov týkajúcu sa tejto zodpovednosti.
- 59 Vzhľadom na tieto úvahy sa druhý odvolací dôvod musí zamietnuť ako nedôvodný.
- 60 Odvolanie treba preto zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

- 61 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné alebo ak je dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou o veci, rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla uložiť odvolateľom povinnosť nahradiť trovy konania a odvolatelia nemali úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť im povinnosť nahradiť trovy tohto odvolacieho konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamietá.

2. Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. Snc, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C. a Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. sú povinní nahradiť trovy konania.

Podpisy

